

[Grethe Philip]

hvertvarsarbejde. Det gælder så absolut de unge, men det gælder også, som jeg allerede har sagt, efterhånden kvinder helt op til 60 års alderen.

Jeg synes personlig, at der er overordentlig mange positive ting i denne udvikling. Det giver kvinderne en personlig udvikling, der er meget værdifuld, og det giver dem også – og det bør vi da ikke mindst her i denne forsamling være interesseret i – bedre muligheder og en bedre baggrund for at tage aktivt del i offentligt arbejde, at modtage offentlige hverv og virkelig udfylde pladsen i de offentlige hverv. Dermed siges selvfølgelig ikke, at man ikke kan påtage sig offentlige hverv uden at have erhvervsarbejde, men jeg vil da påstå, at det i langt de fleste tilfælde giver en betydelig bedre baggrund.

I vores lovgivning skal vi hverken lokke til erhvervsarbejde eller straffe, når mennesker, hvad enten det er mænd eller kvinder, vælger arbejde ude. Derimod synes jeg nok, vi så vidt muligt skal give flere muligheder for deltidsarbejde, og det er mit parti gået ind for ved tidligere debatter her i folketinget.

Men jeg vil gerne pege på to situationer, hvor der kunne være tale om, at familien er i en sådan situation, at vi skal hjælpe den også via vores lovgivning. Det er situationen omkring den gravide kvinde, altså hendes graviditetsorlov, og det er familien med spædbørn og med småbørn. Vi har i det radikale venstre fremsat et forslag til folketingsbeslutning om forbedrede barselhvile regler, sådan at moderen kan få en længere barselorlov, og vi har med glæde noteret os, at socialministeren har lovet at komme med et udspil i næste samling med henblik herpå.

Vi mener også, at der kan være grund til, bedre end vi gør det i øjeblikket, at støtte familier med småbørn. Vi ser med glæde, at antallet af daginstitutioner er i stadig stigen. Vi hørte under finanslovdebatten, hvordan der netop i det kommende år ventes en meget betydelig stigning, men vi kunne også ønske – og her kan jeg være enig med fru Inger Stilling Pedersen – at der også bliver bedre muligheder for de familier, hvor moderen er hjemme hele dagen, for at nyde gavn af daginstitutionerne, eventuelt sådan at børnene kan komme noget i daginstitutionen, eller at forældrene kan tage del i forskellige aktiviteter for forældre til børn i institutionerne. Jeg kunne f. eks. meget vel tænke mig,

at forældre til børn, der ikke går i daginstitutioner, blev inddraget i forskellige former for studiekredsarbejde eller foredrag med henblik på at give dem bedre forudsætninger for det pædagogiske arbejde med deres børn.

Vi er også villige til at overveje, uden dog at have taget endelig stilling til det, om man muligvis kunne differentiere børnetilskuddene, sådan at man gav noget større børnetilskud til familier med børn i børnenes første leveår.

Men disse forskellige foranstaltninger, som jeg her har talt om – ikke mindst hvis man tænkte sig, at man forøgede børnetilskuddet til småbørnene – ville jo koste nogle penge, og vi ved jo, at det ligger vanskeligt i øjeblikket. Derfor kunne man spejle efter, om man som et led i familiepolitikken kunne foretage en omlægning til støtte for familier med småbørn.

Det, jeg tænker på, er, at de skatteregler, vi har for familier, hvor hustruen er hundrede procent hjemmegående, vel efterhånden er blevet ganske ejendommelige. Jeg tænker på personfradraget, hvor vi har regler om, at personfradraget kan overføres til en ægtefælle, der har indtægter, fra en ægtefælle, der eventuelt ikke har indtægter. Kort sagt at man i familier, hvor hustruen er hundrede procent hjemmegående, kan give manden to personfradrag. Det er jo det, der er realiteten i dette system. Man kan jo nok efterhånden sætte spørgsmålstejn ved, om der egentlig er så forfærdelig megen rimelighed i det. Hvis man ændrede reglerne, sådan at man sagde, at personfradraget altid følger den enkelte person, så ville man på den måde få et større skatteprovenu, som man passende kunne bruge til støtte for familier med småbørn.

Det ville være interessant at høre, om kristeligt folkeparti kunne gå ind for disse tanker. Vi ved jo, at kristeligt folkeparti ved mange lejligheder, også ved denne, er gået varmt ind for støtte til familier med småbørn.

Så vil jeg kun lige pege på to andre områder, hvor jeg også kunne tænke mig, at man i højere grad ydede støtte til familier, hvor den ene ægtefælle går hjemme og ikke tager erhvervsarbejde.

Jeg tænker for det første på en endnu bedre støtte, end vi har i øjeblikket, til familier med et hjemmевærende handicappet barn. Vi har jo regler i vor sociallovgivning om mu-